

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

Tárgy: alkotmányjogi panasz - hiánypótlás

Ügyszám: IV/1124-4/2017.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1124-6/2017
Érkezett:	2017 AUG 14.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Váci Ügyvédi Iroda (9022 Győr, Bisinger sétány 2., képviseli: Dr. Váci Péter ügyvéd) Megbízóm, [REDACTED] nevében és képviselőként a csatolt meghatalmazás alapján eljárva az alábbi

hiánypótlást

terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé a IV/1124-4/2017. szám alatt folyamatban lévő alkotmányjogi panasz-ügyben, figyelemmel az Alkotmánybíróság főtítkárának a 2017. július 5. napján kelt levelében foglaltakra:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- állapítsa meg a Kúria Pfv.III.21.066/2016/9. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét,
- azt az Abtv. 43. § (1) bekezdés alapján semmisítse meg, mivel az ítélet sérti az Alaptörvény XIII. (1) bekezdésében deklarált tulajdonhoz való jogot, továbbá
- a Tatabányai Törvényszék I.Pf.20.180/2015/7. számú ítéletét – mint a Kúria fenti számú ítélete által felülvizsgált bírósági döntést – is semmisítse meg.

Kijelentem, hogy a jelen alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Indítványomat az alábbiakkal **indokolom**:

I. Tényállás összefoglalása

A kérelmező 2003. március 5. napján polgári peres eljárást kezdeményezett a tatabányai Szent Borbála kórház ellen nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt. Az említett kórházban 2001. július 16. napján a kérelmező bal szemén beavatkozást történt, azonban az operációt végző orvos nem a szakmára irányadó foglalkozási szabályok szerint végezte el a szürkehályog szemműtétet. Ennélfogva a kérelmező mindkét szeme tönkrement, jobb szeme elsorvadt, iridocyclitis-simpathia ophtalmologia alakult ki nála. A műtét során a kérelmező bal szemébe nem megfelelő műlencsét ültettek, a műtét előtt kivizsgálás nem történt, a teljeskörű tájékoztatás elmaradt, a beleegyező nyilatkozat pedig nem felelt meg az Eütv-ben lefektetett tájékoztatási kötelezettségnek. Az operációt végző orvos a kérelmezőt röviddel a műtét után gyógyultnak nyilvánította, a kérelmező kérése ellenére tovább nem kezelte, konzulens nem hívott. A kérelmező ezt követően nyújtott be keresetlevelet a Tatabányai Városi Bíróságra nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt.

A Tatabányai Városi Bíróság 2008. november 14. napján kelt 9.P.20.458/2003/175. számú ítéletével 750.000 Ft nem vagyoni kártérítést, és ezen tőkeösszeg után 2003. március 5. napjától járó késedelmi kamatot ítelt meg a kérelmező javára. Az ítélet ellen a kérelmező fellebbezést terjesztett elő, mely folytán a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2.Pf.20.064/2009/9. számú végzésével az elsőfokú

bírószak ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a Tatabányai Járásbíróság a 2015. április 22. napján kelt 9.P.20.875/2009/138. számú ítéletében 5.000.000 Ft összegű nem vagyoni kártérítést ítelt meg a kérelmező részére, ezt meghaladóan azonban a keresetét elutasította. A Tatabányai Járásbíróság a nem vagyoni kártérítés összegét az ítélethozatalkor irányadó ár- és értékviszonyok alapján állapította meg, mellőzve az alperes késedelmi kamatok megfizetésére kötelezését. A Tatabányai Járásbíróság ítéletével szemben az alperesi beavatkozó fellebbezést terjesztett elő, míg a kérelmező csatlakozó fellebbezéssel élt. A kérelmező sérelmezte a nem vagyoni kártérítés összegét, álláspontja szerint ugyanis – arra tekintettel, hogy ellátásra, segítségre szorul, és a perbeli műtét óta hosszú idő telt el – a mai ár-értékviszonyok figyelembevételével a megítélt összeg alábecsült. A kérelmezőnek mindkét szeme tönkrement, de nem eredeti szembetegségéből kifolyólag, hanem amiatt, hogy az iridocyclitis kezelés hiányában krónikussá vált.

A Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.180/2015/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét 7.000.000 Ft-ra emelte fel, a kérelmező kamatkövetelésének azonban továbbra sem adott helyt. A másodfokú ítélet szerint „a régi Ptk. 360. § (1) bekezdése nem zárja ki, hogy a bíróság az elbíráláskor fennálló ár- és értékviszonyok alapulvételével állapítsa meg a nem vagyoni kártérítés összegét, minthogy a Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján megítélendő késedelmi kamat nem hozza feltétlenül a károsultat abba a helyzetbe, amelyben a károsodás bekövetkezte előtt volt.” A törvényszék úgy ítélte meg, hogy az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok alapulvételével 7.000.000 Ft az az összeg, amely megfelelő kompenzációt nyújthat a kérelmezőnek a nem vagyoni hátrány enyhítésére. Az törvényszék az ítélet indokolásában kifejtette, hogy tekintettel arra, hogy az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok alapulvételével határozta meg a nem vagyoni kárpótlás összegét, ezért késedelmi kamatot a tőkeösszeg után nem állapított meg. A bíróság kifejtette, hogy a kérelmező késedelmi kamatot abban az esetben igényelhet, ha az alperes a jogerős ítéletben meghatározott teljesítési határidőt elmulasztja.

A jogerős ítélet ellen alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, mely folytán a Kúria 2017. január 26. napján kelt Pfv.III.21.066/2016/9. számú ítéletével a Tatabányai Törvényszék másodfokú ítéletét hatályában fenntartotta.

II. A megtámadott ítélet jogerős volta

A Tatabányai Törvényszék döntésével szemben fellebbezésnek mint rendes jogorvoslatnak helye nincs, így az a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. 228. § (1) bekezdése értelmében – „[a]z a határozat, amely fellebbezéssel nem támadható meg, kihirdetésével (218. §) emelkedik jogerőre” – jogerős. Az Abtv. 27. § b) pontjában szereplő befogadhatósági feltétel – „az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette” – teljesül.

Tájékoztatam a T. Alkotmánybíróságot arról, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt a fentiek alapján már lezajlott, továbbá más rendkívüli jogorvoslati eljárás – perújítás, jogorvoslat a törvényesség érdekében – kezdeményezésére nem került sor.

III. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló határidő betartása

A Kúria ítéletét a kérelmező 2017. március 08. napján vette kézhez. Ennélfogva az indítvány benyújtására az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek – „[a]z alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül [...] lehet írásban benyújtani” – az alkotmányjogi panasz megfelel.

IV. Az indítványozó közvetlen érintettsége

A kérelmező az alkotmányjogi panasszal megtámadott jogerős ítélet felperese volt, akinek tulajdonhoz való jogát az eljáró döntések közvetlenül érintették.

V. Az alapjogsérelem bírói döntést érdemben befolyásoló jellege, illetve a kártérítés tulajdonjogi védelme mint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy az abban megjelölt alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolja, vagy a panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Az Abtv. szerint e két feltétel alternatív, a kérelmező álláspontja szerint jelen ügyben mindkettő megvalósul.

VI. Az Abtv. 27. §-án nyugvó alkotmányjogi panasz

1. A tulajdonhoz való jog sérelme az Alkotmánybíróság joggyakorlatában

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint „[m]indenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.”

A tulajdonhoz való jog alkotmányos védelmének kereteinek meghatározásában a T. Alkotmánybíróságnak széles mérlegelési jogköre van.

Az Alkotmánybíróság 3009/2012. (VI. 21.) AB határozatában a tulajdonhoz való joggal kapcsolatban következőket állapította meg: „A tulajdonhoz való jogot tartalmilag megegyező megfogalmazásban tartalmazta az Alkotmány 13. § (1) bekezdése is. Az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény védelme. (...) megállapítható, hogy a tulajdonhoz való jogot, mint alapjogot, az Alkotmányhoz hasonlóan az Alaptörvény is garantálja, így a tulajdonhoz való jog értelmezése során az Alkotmánybíróság által korábban tett megállapítások továbbra is irányadónak tekinthetők.” Ugyanakkor más vagyoni értékű jogok – például a szerencsejáték-engedélyek/koncessziók [26/2013. (X. 4.) AB határozat] – vonatkozásában a T. Alkotmánybíróság már végzett el ilyen vizsgálatot, a vagyoni értékű jogok között rejlő különbségek miatt ezt a jelen tárgykörben is indokolt lehet.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „a tulajdonjog elvonására az Alkotmány 13. § (2) bekezdése speciális rendelkezést határozott meg. E szerint a rendelkezés szerint a tulajdonjog teljes elvonására közérdekből és meghatározott feltételek szerint nyújtandó kártalanítás mellett kerülhet sor. A tulajdonjog társadalmi kötöttsége szükségessé teheti a tulajdonjog korlátozását, de a korlátozásnál is figyelembe veendő az arányosság követelménye. Az arányosság követelményét sértheti, ha a korlátozás időtartama nem számítható ki. Az arányosság megkövetelheti a kártalanítást is (ABH 1993, 373, 379–382.).”¹

2. A tulajdonhoz való jog sérelme a jelen ügyben

Összefoglalva az előadottakat álláspontom szerint megállapítható, hogy a Tatabányai Törvényszék I.Pf.20180/2015/7. számú ítélete a kamatkövetelés elutasítása tekintetében sértette a kérelmező tulajdonhoz való jogát, mivel korlátozza azt, s ezért a kérelmező nem részesülhet a nem vagyoni sérelmeit megfelelő mértékben ellensúlyozó kártalanításban.

¹ 28/2006. (VI. 21.) AB határozat Indokolás III/3/c pont

A Kúria 2017. január 26. napján kelt Pfv.III.21.066/2016/9. számú ítéletével a Tatabányai Törvényszék másodfokú ítéletét hatályában fenntartotta, a kérelmező álláspontja szerint megerősítve ezzel az alkotmányellenes helyzetet.

A kérelmező álláspontja szerint azon jogi alapelvből, mely szerint a kártérítés a károkozaskor esedékes egyenesen következik az, hogy kártérítés megállapítása esetén kamatfizetési kötelezettséget is kell az alperesre róni.

Az alapjog sérelme a kérelmező álláspontja szerint az ügyben eljáró az elsőfokú és másodfokú, majd a jogerős ítéletet megerősítő legfőbb bírói fórum jogértelmezésének eredménye, amely a kártérítés esedékességi időpontjának meghatározásából fakad. Ezen értelmezéssel az eljáró bíróságok megsértették az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdésébe foglalt alaptörvény-konform jogértelmezési kötelezettségüket is – „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.” –, mivel ítéleteik való jogot kiüresítették.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a kérelmező által benyújtott alkotmányjogi panaszt e hiánypótlás figyelembe vételével szíveskedjen megítélni.

Győr, 2017. augusztus 08.

Tisztelettel: [redacted]

Képviselőtében eljárva:

Váci Ügyvédi Iroda
9022 Győr, Biszinger st. 2.
Dr. Váci Péter ügyvéd
+36 20 9982 753

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás